

drives som Næringsvej, saa er det Meningen, at det er derved, de paagældende søge deres Næring, og jeg kan ikke se, at det skulde derfor være saa umuligt for os at vedtage et saadant Forslag. Men selv om det nu skulde være et mindre heldigt Udtryk, saa synes jeg, at hvis det skulde være det eneste, man har imod Forslaget — og det synes jo at være Tilfældet for flere ærede Medlemmer, der have talt — maa det dog være grumme nemt at saa det ændret. Det er noget, som det andet Ting nok skal kunne finde paa at ændre, især paa Anbefaling af den ærede Justitsminister. Mit Ønske er, at denne Sag kommer til Landstinget, saa vi kunne saa dette Tings Mening at vide om den. Agter Landstinget ligesom dette Ting at saa en Ordning i denne Sag, maa vi se, om vi kunne naa til den ønskede Overenskomst mellem de 2 Ting, ogsaa angaaende denne Sag.

Jens Bux: Det ærede Medlem for Kallundborg (N. Sørensen) skal jeg i alt Fald stænte en Bemærkning. Han maa have hørt fejl. Jeg har aldrig bestyldt det ærede Medlem fra Stubbeboing (N. S. Sørensen) for noget, han skulde have sagt ved 2den Behandling, der passede ved 3dje Behandling, men jeg refererede blot, at det ærede Medlem da havde sagt om Forslaget, som det forelaa ved 2den Behandling, at han vilde indrømme, at i den Form kunde det ikke blive til Lov. Naar han derfor stemte for det, var det mest for at angive sin Tanke eller Mening med denne Sag, men ikke for selve Loven i den Form, den da havde. Det var blot dette, jeg refererede. Det ærede Medlem maa have hørt galt og derfor svarede han galt. Dernæst maa jeg med den ærede Forslagsstiller af Dagsordenen nedlægge en Protest baade mod det nævnte ærede Medlem og mod den ærede Ordfører, naar de sige, at de, som ikke kunne stemme med det ærede Medlem, stemme for Prostitutionens Opretholdelse, og at vi, der stemme for Dagsordenen, stemme for, at Prostitutionen skal bestaa. Det er jo fuldstændig urigtigt, og det er i hvert Tilfælde ikke min Mening med min Afstemning. Nej, det er netop det, som det ikke er, men det er den Fiktion som de ville have Befolkningen bildt ind, og deres egen Ordfører syntes at bekræfte dette ved sine Udtalelser. Jeg spurgte den ærede Ordfører, da jeg havde Ordet første Gang: Kan den ærede Ordfører love mig, at vi ved at stemme for hans Forslag ville have noget som helst Haab om at saa hans Forslag vedtaget? Kan han love det, vil jeg maasse tage under Overvejelse at følge ham. Den ærede Ordfører

svarede ikke et Ord derpaa, og jeg tror heller ikke, at han selv tror det mindste paa, at Forslaget skal blive til Lov. Derfor siger jeg: Det er ikke rigtigt, de Herrer have ikke Ret. Nej, Sagen er, at de Herrer have for længe siden opdaget, at det kan bruges som Valgflækt. Det forstaa vi saa godt, naar de komme ud paa Møderne, saa skulle vi have en Sædelighedsdebat, saa skal det frembrages: Der er nu de og de, der holde paa denne skrækelige og stammelige Prostitution, og der er de andre sædelige og alvorlige Folk, som ville have den affastet! Det er for længe siden blevet opdaget, og det er det, jeg vil give Ord her i Salen, hvor jeg ved, det høres længst ud over Landet paa en Gang. Derfor vi vare i Stand til at saa noget ændret paa dette Omraade, vilde jeg for mit Bedkommende være fuldstændig enig med de Herrer om at søge det opnaaet. Nu sige de Herrer til os, hvorledes kunne vi saa henvende os til Ministeren? Det blev endog sagt baade af det ærede Medlem fra Næstved (Leth) og nu af den ærede sidste Taler, hvorledes vi, som havde imod at henvende os til Ministeren angaaende Retsreformen, nu kunne henvende os til Ministeren i denne Sag. Men der er dog en Forskel. (Afbrydelse.) Jo, der er, og den skal jeg begrunde. De Herrer, der kalde sig Oppositionsmænd og kalde sig Venstremænd, ville vistnok være enige om, at der aldrig nogen Sinde i Danmark har været en Justitsminister, der i den Grad har maltrakteret Retsvæsenet som den nævrende Justitsminister. Er der en eneste Venstremænd eller Oppositionsmand, der deri vil modsig mig? Ikke en eneste! Og saa kom der under Behandlingen af Forslaget om at opfordre til Retsreformen et Forslag frem, som gik ud paa, at vi skulde i ethvert Tilfælde strekke os at saa demokratisk Nævninger, men det forkastede de Herrer. Maa jeg saa spørge: Er der ikke Forskel paa en Opfordring til Justitsministeren i den foreliggende Sag og saa at henvende den til Justitsministeren i den anden Sag efter denne Forkastelse? Man stiller derefter Opfordringen til den Justitsminister, der har maltrakteret Lov og Ret her i Danmark, saaledes, at han har stiftet os Venstremænd Politisk paa Halsen for rigtig at saa Tingene i os, skal det være provisorisk — har stiftet os Dommere, som rigtig kunne dømmes os, ikke almindelige Dommere, men flyvende Dommere, og har stiftet os et Straffelovstillæg, saa at han rigtig kan tage os i Kardusjen. Man kommer nu til denne Minister og siger: Vil den ærede Justitsminister ikke stiftes os en Retsreform? Jo Tak! Efter det, vi have set til den ærede